

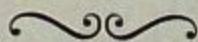
ס פ ר

דרשות משמר הלוי

אשר נשא במקהלות עם במתק שפתים וברגשות קודש
להלהיב את הלבבות לשקידת התורה וליראה טהורה
לאמונה פשוטה שלמה ועבודה תמה טהורה
ולמידות טובות ישרות ונאצלות

מורנו ורבנו

הגאון רבי **משה מרדכי הלוי שולזינגר** זצלה"ה
בעל "משמר הלוי"

הובא לדפוס בסייעתא דשמיא מרובה
במלאת שנה להעלותו לגנוי מרומים
ע"י בנו צעיר הלויים
יחזקאל הלוי שולזינגר

מודיעין עילית

אלול תשע"א

אקדמות מילין

ממע"כ הגאון רבי שמואל יעקב בורנשטיין שליט"א

מה נכבד היום בהגלות נגלות אלומות נצוצי אורה של תורה ודעת ה', ספר חדש מדרשותיו המופלאות של האי רב גאון אדיר ונשגב פה המתגבר בתורה מרא דכולא תלמודא רבי משה מרדכי הלוי זצלה"ה, ככלות השנה מאותו יום מר ונמהר של הסתלקותו לחיי עד, והנה נדרשתי לאשר שאלוני להעלות על הכתב דברים אחדים בפתח הספר. ואמנם הקשו לשאול, כי מה כחי להעיד על השמש המאירה והמחממת אשר יצאה וזרחה בגבורתה כדורנו. אכן כעומד מצד המעיינים אכתוב בקוצר אמרים.

הנה הגרמ"מ הלוי זצלה"ה יחד עם היותו ממית עצמו באהלה של תורה מנעוריו ושוגה תמיד באהבתה, ומושל בכל מכמניה, ואוצרותיה של תורה ערוכים על לבבו, והוא עמוד החסד ונקי הדעת המיוחד בענות ושפלות רוחו, והיותו מגדולי תלמידי רבותינו אשר הורו דעה והבינו שמועה, מרנן זצוקלה"ה עמודי הדור ויבלח"ט מרנן שליט"א, שהיה דבק בהם ובמשנתם ותורת חייהם היתה נר לרגליו ואור לנתיבתו, ולבבו חרד על כל מוצא פיהם, זכה בלשון למודים אשר לו ובפיו המפיק מרגליות ובעט סופר מהיר ומאיר שהיה בידו, האפופים כולם בשלהבת י-ה אהבת וחשקת תורתנו הק', להרכיב תורה ודעת ה' והשקפה טהורה בשיעוריו ודרשותיו למאות במשך שנים רבות, בפה בכני ברק ובכמה מקומות, ובספריו הרבים.

והיה מעיין נובע מקור מים חיים דברים מופלאים מאירים ושמחים מתורת חייהם וחיי תורתם של רבותינו הגדולים זצוקלה"ה, ונתן נפשו בדרשותיו הנשגבות ובספריו המופלאים אשר נאמרו ונכתבו בערכות ומתיקות בלתי מצויה, להטעים מצוף נועם תורתנו הקדושה ובהירות דעתה, והביא חדרי לבכם של שומעי לקחו עומק אהבתה של תורה וערכותה, ודרך חיים תוכחת מוסר, בין

דרשות משמר הלוי

חלק ראשון

תשרי

ה דרשה א * למענך אלקים חיים
מוצאי ש"ק אור לז"ד אלול ליל א' דסליחות תשנ"ו, בית המדרש ירחי כלה זכרון-מאיר

כח דרשה ב * שביבי אור ממרן הגר"ז זיע"א
י"ג תשרי תש"ג, ישיבת בין הזמנים היכל כולל חזן איש זכרון-מאיר

מה דרשה ג * ירח האיתנים
מוצאי יום טוב ראשון של סוכות תשנ"ב, שמחת בית השואבה שע"י קהילת משכנות יעקב בני ברק

סד דרשה ד * שמחת בית השואבה - שמחת התורה - מצות הקהל ...
יום ד' דחז"ט סוכות י"ט תשרי תשמ"ח, ישיבת בין הזמנים היכל כולל חזן איש זכרון-מאיר

סו דרשה ה * וזכור את בוראיך - הנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל
חז"ט סוכות תשמ"ט, ישיבת בין הזמנים היכל כולל חזן איש זכרון-מאיר

קג דרשה ו * בראשית - בשביל התורה שנקראת ראשית
יום ה' באשתי כ"ז תשרי תש"ג

כסלו

קכ דרשה ז * עין רחבה ואוזן שמעית
מלל המג"ב שנת ה'תש"ב ב' כ"ז

תחבולות רשע להקל מעל עצמו ולהכביד על אחרים, וזה דבר המסור ללב ונאמר בו ויראת מאלקיך, ויעלה על זכרונו כמה עשירים מדורות שלפנינו מה עלתה בהם, ובניהם מחזורים על הפתחים, וכל זה לדעתי עבור גזילת המס". זה מטבע תיקן להם.

שווקים תיקן להם

"ושמואל אמר שווקים תיקן להם, הנה כנסת ישראל אומרים (עירובין כ"א ב) אל חדיניי כיושבי כרכים שיש בהם גזל ועריות, וראוי הוא לתקן שווקים, הכוונה יעשה את אחותנו מתרגם אונקלוס הכנפיקת ברא יתעביד ית אחתנא, הרי שזונה פירושו נפקת ברא". ממילא שואל ה"נודע ביהודה" מה זה שווקים תיקן להם? אומר ה"נודע ביהודה": "ואם אשה הולכת בשווקים ללא צורך רק להראות יפיה וקישוטים ובגדים אשר עליה והיא גורמת לאנשים שיסתכלו בה, הרי נקרא שמה נפקת ברא ובשם זונה נקראת, והנה בעונותינו הרבים [כך כותב ה"נודע ביהודה" ביום ראשון של סליחות תקל"ד בבית הכנסת פה פראג] שכיח הרבה בקהלתנו שבכל יום שבת קודש הולכים נשים ובתולות מקושטות, ומכשילות רבים והולכות בחציפות מצח אשה זונה מאנה הכלם, ודרך הנשים במקומות אחרים כשהולכות ברחובות לאיזה צורך הולכות בצניעות, מכוסות בבגדים, והולכות בצדי רשות הרבים, וכל כבודה בת מלך פנימה, וק"ו שלא לשוטט ברחובות ושווקים אנה ואנה שעה ושתים בקומה זקופה ובקול ענות ובקול באשה ערה, וכמה מכשולים באים מזה במעשה ובמחשבה והרהורים, והרהורי עבירה קשה מעבירה, ולכן יש לתקן השווקים למנוע הדבר הרע הזה". זה הפירוש שווקים תיקן להם, הוא עשה סדר בשווקים שהנשים לא יסתובבו.

זה נוגע לנשים, ומה נוגע לגברים. "א"נ שווקים תיקן היינו קלקולי מדות והמשקולות וגניבה וגזילה הנעשה במשא ומתן בשוק, ולגנוב ולגזול את זולתו הוא איסור לאו מפורש בתורה, וקלקול המדות, והמדה שאדם מודד מודדין לו, ופן מהרה נתמלא הסאה מעון גזל ואונאה, ואמרו חז"ל לא נחתם גזר דינם של דור המבול אלא על הגזל שנאמר קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס. לכן ראוי לתקן השווקים שיהיה לכל חנוני וסוחר אמות ומדות ומשקולות שלמים, ולא יעשה עול במדה ובמשקל, ויירא לנפשו כי לא יצליח בזה".

מרחצאות תיקן להם

"רבי יוחנן אמר מרחצאות תיקן להם, הנה בבית המרחץ האדם ערום ולא ניכר שוע לפניו, וראוי לשום אל לב ערום יצאתי מבטן אימי וערום אשוב

שמה, וכל קניני עולם הזה המה חוציים אינם דבקים בו כנראה כשהוא ערום, ואין דבר שילווהו לבית עולמו אלא צדקה וחסד, וזכויות המצוות שבידו הם הון עשיר קרית עוזו". זה הואיל ואיתרחיש ניסא אתקין מילתא, וכל אחד יכול לכחור לעצמו.

תכלית האדם הוא מצבו בעולם הבא

והעיקר מה שצריך לדבר, או שלא צריך לדבר כי כל אחד מבין לבד, שלכל הדברים האלה שה"נודע ביהודה" כותב יש שורש אחד; בן אדם צריך להתבונן בשביל מה הוא מסתובב כאן בעולם! אם הוא מסתובב בשביל עולם הזה, אין מה לדבר אתו, אבל אם הוא מסתובב בשביל רוחניות, כמו שה"מסילת ישרים" אומר (פ"א), שתכלית האדם הוא מצבו בעולם הבא אלא שמצבו בעולם הזה הוא אמצעי למצבו בעולם הבא, הוא מבין שהמטבעות צריכים להיות כשרים, ושהשווקים צריכים להיות כשרים, ולהתנהג בצניעות.

מה הלקחים שאנחנו צריכים להפיק. דברנו מהענין של תפילה - "להודיע שכל קוויך לא יבושר", אבל יש עוד נושא מאד חשוב שצריך הרבה לדבר עליו, ועכשיו זה הזמן; הענין של "אמונה ובטחון"! ומאד מצער ומאד מעציב אם יהודי אחרי המלחמה הזאת ישאר כמו שהוא היה קודם, הן בכלל והן בפרט.

שכל דברינו ומקרינו כולם נסים

הרמב"ן אומר בסוף פרשת בא: "ומן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבנו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם כלל בין ברבים בין ביחיד". ואנחנו צריכים הרבה לעבוד על זה - אני מתכוון לנקודה שבין ביחיד.

הרי בן אדם לא חי פעמיים, ועברנו ימים גדולים מאד, אנחנו - אנשים פשוטים - ראינו עין בעין מה פירוש שכל קוויך לא יבושר, ראינו מה זה כח של תפילה, ומה זה כח של תהלים, וראינו שבמצבים שנראים בעיני בשר ללא מוצא כלל, בלי אמונה ובלי בטחון, בלי תפילה ובלי תהלים, המצב אבוד ממש. הרי מאז שמונה חודשים שצורך כל היהודים מבגוד התחיל לנבוח כנגד עם ישראל היושב כאן בארץ הקודש, היינו במצב ללא מוצא כלל, ויושב בשמים ישחק, הקב"ה הכניס בלבו להכנס לכווית, ולקומם את כל העולם. נו, היד ה' תקצר, הן לא קצרה יד ה' מהושיע" (ישעיה כ"ט א), וזה מכת התפילות.